

روزنامه سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، ورزشی صبح ایران

صاحب امتیاز و مدیرمسئول: مهدی رحمانیان

نشانی: تهران: میدان فاطمی، خیابان بهرام‌مصیری، پلاک ۲۲ • تلفن گویا: ۸۸۹۲۵۴۶۷ • شماره: ۸۸۹۲۵۴۶۷

تلفن آگهی‌ها: ۸۶۰۳۶۱۱۹ • تلفن امور آگهی‌های شهرستان‌ها: ۷-۰۵۱۹۸۰۵۴۴۰ • تلفن امور مشترکین: ۸۸۹۰۳۵۴۸

توزیع: موسسه مطبوعاتی نشر گستر امروز
نوبن • تلفن: ۰۹۳۸۵۲۲۱۰۱۶ • چاپ: صمیم

روزنامه شتر

دوشنبه ۱۲ مرداد ۱۴۰۵ • ۱۹ صفر ۱۴۴۸ • ۳ آگوست ۲۰۲۶ • سال بیست‌ودوم • شماره ۵۴۴۳ • صفحه اذان ظهرتهران ۱۲:۱۱ • اذان مغرب ۱۹:۲۷ • اذان صبح فردا ۳:۳۸ • طلوع آفتاب ۵:۱۴

با تداوم ناترازی در صنعت برق کشور، تابستان ۱۴۰۵ نیز شاهد آغاز خاموشی‌های برنامه‌ریزی‌شده است و اسفهان به‌عنوان یکی از استان‌های برصرف با این معضل دست‌وپنجه نرم می‌کند. این وضعیت باعث شده مردم و بازاریاران علاوه بر تحمل گرما شاهد سکوت و خلوتی بازارهای پرفروش‌آمدن این شهر باشند. با وجود این معاف‌زداران در ساعات خاموشی نیز چشم‌انتظار مردم هستند تا روزنه‌ای روشن و امیدبخش به کسب و کار و روزیشان باشد. عکس: عادل شیرانی، ایسنا

instagram:sharghdaily1
twitter:sharghdaily
youtube:sharghdaily
Telegram:SharghDaily
apararat:tasvirshargh
www.sharghdaily.com

سلامت در نزاع

بابک زمانی

نورولوژیست

از دولتی‌بودن نظام سلامت به میان می‌آید و از سوی دیگر، ساختارهای اقتصادی و اجتماعی کشور چنان بر رقابت‌ت و تأمین منافع فردی استوار شده‌اند که اعتماد به نظام‌های حمایتی و سیاست‌گذاری عمومی به‌شدت آسیب دیده است. در چنین فضایی، طبیعی است که هر گروه بیش از هر چیز به حفظ منافع خود بیندیشد. بسیاری از رشته‌های غیرپزشکی، راه‌حل مشکلات خود را در دستیابی به بخشی از اختیارات پزشکان می‌بینند و گمان می‌کنند ریشه نابرابری‌ها در همین تفاوت اختیارات است. در مقابل، بسیاری از پزشکان نگران‌اند که کمرنگ‌شدن مرزهای حرفه‌ای، به تضعیف مسئولیت‌پذیری، پاسخ‌گویی و جایگاه علمی پزشکی بینجامد. انجمن‌های علمی و جامعه پزشکی نیز از شکسته‌شدن مرزهایی که با آموزش طولانی، سوگند پزشکی و مسئولیت قانونی تعریف شده است، احساس نگرانی می‌کنند.

اما در این میان، از یک سو گروه‌های غیرپزشک کمتر به این نگرانی‌ها توجه نشان می‌دهند و از سوی دیگر، انجمن‌های پزشکی نیز کمتر برای ارتقای منزلت، حقوق و شرایط حرفه‌ای همکاران غیرپزشک خود تلاش می‌کنند. هر دو گروه فراموش کرده‌اند که قربانی یک ساختار مشترک‌اند؛ ساختاری

گزارش خوانی

خانه سینما به رئیس‌جمهور نامه نوشت

توقف احضارها و تشکیل کمیته‌ای پاسخ‌گو

دستورات لازم برای پیگیری را صادر می‌کنند». او تأکید کرد اگر خبر دیگری را در این زمینه -یعنی بر اینکه رئیس‌جمهور چه دستوری می‌دهد- دریافت کند، حتما اطلاع‌رسانی خواهد کرد.

ماجرا چیست؟

چندی است که اهالی سینما و فرهنگ از احضارها و بازداشت‌ها گلایه و شکایت دارند. در حال حاضر یکی از مستندسازان در بازداشت است و خانواده‌اش توانسته‌اند او را در زندان فرچ‌ک ملاقات کنند. حدود ۵۰ روز پیش خبر آمد چهار سینمنگر به خاطر اظهارنظر درباره وقایع دی‌ماه ۱۴۰۴ به دادرسی فرهنگ و رسانه احضار شده‌اند. طبق گزارش امتداد و خبرآنلاین، این چهار نفر به اتهام همکاری با دول متخاصم علیه جمهوری اسلامی، به دادرسرای فرهنگ و رسانه احضار شده بودند. این سینماگران عبارت بودند از تهمنیه میلانی نویسنده و کارگردان سینما، محسن امیریوسفی کارگردان و نایب‌رئیس خانه سینما، مصطفی کیایی کارگردان و تهیه‌کننده سینما و محسن کیایی بازیگر سینما. البته قبل از آن نیز تعدادی دیگر از سینماگران از جمله هومن سیدی و سعید روستایی هم به این دادسرا احضار شده بودند و مهدی کوهیسان، عضو گروه حقوقی خانه سینما، در این باره توضیحاتی داده بود. البته خیلی سریع قوه قضائیه این احضارها را تکذیب کرد. طبق این تکذیبیه که تسنیم و مهر به نقل از قوه قضائیه منتشر کرده بودند، آمده بود: «در پی انتشار خبری کذب در یکی از رسانه درباره احضار چهار سینماگر درباره حوادث دی ۱۴۰۴، پیگیری‌ها نشان می‌دهد از ابتدای سال ۱۴۰۵ هیچ سینماگری در این‌باره به مرجع قضائی احضار نشده است». در واکنش به این تکذیب، در تاریخ ۲۲ خرداد محسن امیریوسفی، نایب‌رئیس خانه سینما، ضمن استقبال از این تکذیبیه ابراز امیدواری کرد این رویکرد به توقف روند احضار هنرمندان، مختمومه‌شدن پرونده‌های قضائی آنان و رفع محدودیت‌ها برای اهالی فرهنگ و هنر منجر شود. در یادداشتی که او در رسانه‌های سینمایی منتشر کرد و اسامی چند نفر از مستندسازانی را آورد که درگیر زندان

هیئت‌مدیره خانه سینما با ارسال نامه‌ای خطاب به رئیس‌جمهور نسبت به رفتار برخی نهادهای امنیتی و قضائی با سینماگران و اهالی فرهنگ و هنر ابراز نگرانی کرد. طبق گزارش روابط عمومی خانه سینما، این نهاد فرهنگی در نامه‌ای به مسعود پزشکیان، رئیس محترم‌جمهور، نگرانی عمیق خود از رفتار نهادهای امنیتی و قضائی با سینماگران و اهالی فرهنگ و هنر در یکی از

حساس‌ترین و پرتأثیرترین برهه‌های تاریخی کشور را بیان کرد. در بخشی از این نامه آمده است: «جناب آقای رئیس‌جمهور؛ در روزهایی که سایه جنگ و تهدیدات متخاصم خارجی بر کشور سنگینی می‌کند و مقامات عالی کشور مدام بر «وحدت ملی» علی‌رغم همه «اختلافات اجتماعی» تأکید می‌کنند، رفتار برخی نهادهای امنیتی و قضائی با اهالی فرهنگ و هنر، دقیقاً در مسیر عکس این مهم است. چگونه می‌توانیم انتظار داشته باشیم آحاد ملت در برابر دشمنان در صفی واحد بایستند، وقتی در داخل ... بر طبل واگرایی می‌کوبند؟». در این نامه، هیئت‌رئیس‌ه ضمن برشمردن برخی مصادیق، انتظار خود از رئیس‌جمهور در مقام حافظ قانون اساسی را بدین صورت اعلام می‌دارد: «دستور توقف این رویه‌های آسیب‌زا و... را صادر فرمایید و همچنین با تشکیل کمیته‌ای پیگیر و پاسخ‌گو، به این تخلفات که در این شرایط بحرانی به شکاف‌های اجتماعی دامن می‌زنند، رسیدگی کنید. حفظ ایران در این شرایط، نیازمند همدلی و شنیدن صدای دلسوزان واقعی است».

سخنگو پاسخ داد

هم‌زمان با انتشار این نامه، فاطمه مهاجرانی، سخنگوی دولت، در آستانه روز خبرنگار در حال بازدید از خبرنگاری ایستنا بود. همکاران ایسنا فرصت را دست ندادند و این نامه را با او مطرح کردند. سخنگوی دولت از پیگیری حتمی درخواست‌های خانه سینما توسط رئیس‌جمهور خبر داد و گفت: «بطبعات رئیس‌جمهور به عنوان رئیس شورای عالی امنیت ملی با توجه ویژه‌ای که ایشان به هنرمندان و اهالی فرهنگ دارند، حتما در این زمینه

۲۳ سال

ایرنا: شامگاه ۲۴ تیرماه بود که موشک متجاوز دشمن، آسایشگاه سربازان تیپ ۳۸۸ نیروی زمینی ارتش را هدف گرفت. آن شب تلخ، هفت نفر شهید و ۱۳ نفر مجروح شدند و البته به این همه باید جراحت روحی جوانان آرمیده در این آسایشگاه را هم افزود؛ هنگامی که رفقای خود را این‌گونه در میان شعله آتش دیدند. یکی از آن هفت آسمانی بعبور، رضا شفیعی، جوان ۲۳ ساله نورآبادی بود؛ یکدانه پسر خانواده. هنوز چشمه چشمان پدر جوشان بود و می‌گفت: «چه بگویم، خدا او را به امانت داد و خیلی زود هم گرفت. رضا متولد ۱۳۸۲ بود؛ هم سر کار می‌رفت و هم درس می‌خواند. به او افتخار می‌کردم و می‌کنم. در دانشکده افسری تحصیل می‌کرد، درجه گرفته بود و در یادگان ایرانشهر کارهای اداری انجام می‌داد».

تجربه‌خوانی

یک سال و ۱۷ شهر

روزنامه گاردین گزارشی تحقیقی، که در طول یک سال انجام شده، منتشر کرده است. به بخش‌هایی از این گزارش از منظر روزنامه‌نگاری تحقیقی می‌پردازیم و بخش‌هایی را که به حس و حال خبرنگار و عکاس در طول این یک سال مربوط است انتخاب و ترجمه کرده‌ایم. این مطلب گزارشی است از روند پروژه‌ای یک ساله با عنوان «در برابر جزر و مد»، که هفته گذشته به پایان رسید. این پروژه به بررسی زندگی جوانان در مناطق ساحلی می‌پردازد. گزارشی که یک روزنامه‌نگار و یک عکاس در یک سال به ۱۷ شهر رفته‌اند و صدا و نظر ده‌ها جوانی که در امتداد ساحل انگلستان و ولز زندگی می‌کرده‌اند، شنیده‌اند. گاردین تأکید کرده: «روزنامه‌نگاران ما همیشه سعی می‌کنند تا جایی که می‌توانند در مکان‌ها بمانند تا مسائل را کامل‌تر درک کنند و آنچه را که اتفاق می‌افتد توضیح دهند، اما آنها اغلب فرصتی برای بازگشت و گزارش مداوم در طول یک دوره ۱۲ماهه پیدا نمی‌کنند. لیزا بچلر، روزنامه‌نگار گاردین که توانست این کار را به عنوان بخشی از یک پروژه بلندمدت انجام دهد می‌گوید: «شما به ندرت منابع و زمان کافی دارید تا بتوانید به ایجاد ارتباط در طول یک سال بپردازید و با مردم رابطه ایجاد کنید».

این گزارش در ابتدا با تحقیقاتی آغاز شد که نشان می‌داد «جوانان ساکن در مناطق ساحلی انگلستان به طور نامتناهسی نرخ بالاتری از بیماری‌های روانی تشخیص داده‌نشده دارند». لیزا با همکاری عکاس مستند، «پالی برادن»، تلاش کرد صدای جوانان ۱۶ تا ۲۵ ساله را در مرکز توجه قرار دهد تا دریابند چه اتفاقی در حال رخ‌دادن است و چه کاری می‌توان انجام داد. با توجه به این اهداف، تهیه گزارش به زمینه‌سازی بیشتری نیاز داشت. «به عنوان یک خبرنگار با عکاس، شما ناچار نبودید مدام فکر کنید که من باید به آنجا بروم، آن شخص را پیدا کنم، آن زاویه را پیدا کنم تا این کار را انجام دهم. بنابراین فشار کمتر می‌شد».

از همان ابتدا، لیزا و پالی می‌خواستند در تحقیق «در برابر جزر و مد» به‌جای پیش‌داوری‌ها در مورد زندگی جوانان، در جریان نگرانی‌های ابرازشده توسط آنها قرار گیرند. شهرها و جوامع ساحلی به طور مداوم جزء آمار محرومیت بریتانیا هستند و جوانانی که در آنها زندگی می‌کنند گاهی در بدترین سطوح تحصیلی کشور قرار دارند و با چالش‌های محلی مانند ماهیت فصلی بسیاری از مشاغل دست‌وپنجه نرم می‌کنند.

پالی می‌گوید: «قبل از شروع، به بسیاری از مکان‌های معرفی شده می‌رفتم؛ با جوانان می‌نشستم و حرف‌هایشان را گوش می‌دادیم». جوانان به آنها می‌گفتند چقدر آزاردهنده است که مدام می‌شنوند از محروم‌ترین مکان‌ها هستند، به این ترتیب چگونه می‌توان انتظار داشت که حس خوبی درباره محل زندگی خود داشته باشند؟

در واقع، برخی از به‌یادماندنی‌ترین لحظات این مجموعه، امیدواری، تاب‌آوری، استعداد، خلاقیت و شوخ‌طبعی جوانان را به تصویر می‌کشد. این مقالات، عکس‌ها و ویدئوها به عنوان چالش مستقیم در برابر کلیشه‌های منفی ایجادشده توسط برخی از رسانه‌های بریتانیایی هستند که به نظر می‌رسد از سرزنش جوانان و ناامیدکننده و تاریک جلوه‌دادن همه‌چیز لذت می‌برند. این تیم روزنامه‌نگاری همچنین با سازمان‌های محلی همکاری کردند تا مطمئن شوند که جوانان در طول این مسیر به‌درستی حمایت می‌شوند. لیزا می‌گوید: «بسیاری از آنها خوشحال بودند که سرانجام به حرف‌هایشان گوش داده می‌شد و پالی می‌افزاید: «و آنها نه‌تنها از اینکه بخشی از داستانی درباره شهر خود هستند احساس غرور می‌کردند، بلکه بخشی از یک داستان ملی بزرگ‌تر بودند درباره اینکه جوان‌بودن امروز چگونه است». در واقع آنها می‌توانستند تجربه‌هایی با جوانان (موضوع گزارش) داشته باشند و در کنارشان زندگی کنند و حتی وقتی اتفاقی در حال رخ‌دادن بود، از نزدیک شاهد باشند.

رویکرد آنها نه‌تنها منجر به بیش‌های عمیق‌تر شد، بلکه منجر به تأثیرات گسترده‌تری نیز شد. این تأثیرات شامل بردن برخی از جوانان برای ارائه شواهد به پارلمان، ترغیب شوراهای محلی به انجام اقدامات مشخص، میزبانی نمایشگاهی از عکس‌ها و حتی همکاری با یک سازمان راه‌آهن بود که می‌خواهد از عکس‌ها در ایستگاه‌های قطار محلی استفاده کند.

جهان‌خوانی

زندان روباز فلسطینی‌ها

فلسطینی‌های ساکن کرانه باختری روز خود را با بررسی اپلیکشن‌های مختلف مانند «وضعیت جاده‌ها» و «اخبار ایست بازرسی» آغاز می‌کنند تا بفهمند ایست بازرسی نظامی رژیم صهیونیستی که در مسیر خانه به محل کار، دانشگاه یا بیمارستان از آن عبور خواهند کرد، باز است یا بسته و آیا در آن ازدحام وجود دارد یا نه، به گزارش ایسنا، علاوه بر اپلیکشن‌های مختلف در شبکه‌های مختلف اجتماعی که به فلسطینی‌ها در مورد وضعیت ایست‌های بازرسی اطلاعات می‌دهند، برنامه‌های رادیویی نیز در پایان هر گزارش خبری ساعتی، بخشی را به ارائه خلاصه‌ای از وضعیت ایست‌های بازرسی نظامی به شهروندان اختصاص داده‌اند. معمولاً رانندگان وسایل نقلیه عمومی یا حتی شهروندان هنگام عبور از ایست‌های بازرسی یا انتظار در اطراف آنها، منابع به‌روزرسانی اطلاعات درباره ایست‌های بازرسی و مسیرها هستند. در تمام گزارش‌های منتشرشده از سوی نهادهای حقوق بشری داخلی و بین‌المللی، ایست‌های بازرسی نظامی رژیم صهیونیستی نوعی مجازات جمعی برای تقریباً ۳.۵ میلیون فلسطینی توصیف شده‌اند. این ایست‌های بازرسی، کرانه باختری را تکه‌تکه کرده و آن را به مجمع‌الجزایری از مناطق محصور و منزوی تبدیل کرده‌اند که ارتباط یا گفت‌وگو با آنها غیرممکن است و اشغالگران می‌توانند آنها را در کمتر از دو ساعت ببندند و مانع از حرکت آزادانه ساکنان شوند. طبق گزارش دفتر هماهنگی امور بشردوستانه سازمان ملل متحد در سرزمین‌های اشغالی فلسطین (OCHA)، جدیدترین بررسی میدانی که در دسامبر ۲۰۲۵ انجام شد، ۹۲۵ مانع رفت‌وآمد در کرانه باختری از جمله قدس شرقی را ثبت کرده است. همچنین اوجا گزارش داد بیش از ۱۲۰ ورودی جدید در سال ۲۰۲۵ ایجاد شده است. این مانع شامل ایست‌های بازرسی نظامی دائمی، دروازه‌های آهنی در ورودی‌های روستاها و جاده‌ها، تپه‌های خاکی، بلوک‌های بتنی، خندق‌ها و موانعی است که حرکت را محدود می‌کند. طبق گزارش این نهاد بین‌المللی، ۴۵۹ مورد از این مانع و ایست‌ها، مانع دسترسی فلسطینی‌ها به جاده‌های اصلی شده و عملاً آنها را می‌بندد. اکنون این سؤال مطرح می‌شود که آیا کرانه باختری به یک زندان روباز اسرائیل تبدیل شده است یا مجموعه‌ای از زندان‌های کوچک و منزوی؟ کمیسیون مقاومت در برابر دیوار و شهرک‌سازی، در گزارشی اعلام کرد که توزیع ایست‌های بازرسی و موانع نظامی به شرح زیر است: الخلیل ۲۲۹ ایست بازرسی، رام‌الله و البیره ۱۵۶ ایست بازرسی، نابلس ۱۴ ایست بازرسی، قدس ۸۲ ایست بازرسی، بیت‌لحم ۶۵ ایست بازرسی، قلقلیه ۵۳ ایست بازرسی، سلفیت ۵۰ ایست بازرسی، طوباس ۳۳ ایست بازرسی، اریحا ۳۲ ایست بازرسی، طولکرم ۲۷ ایست بازرسی و جنین ۲۴ ایست بازرسی.

اقتصادخوانی

چند پرش عجیب

چند روز دیگر نخستین نشست ارائه نتایج مالی شرکت اسپیس‌ایکس پس از عرضه عمومی سهام برگزار می‌شود؛ شرکتی که ارزش سهام آن اکنون نصف زمان ارائه‌شده است. اسپیس‌ایکس حدود ۳۰ درصد از سهام عرضه اولیه خود را به سرمایه‌گذاران خرد اختصاص داده و بستری آنلاین در اختیار سهام‌داران قرار داده است تا پیش از نشست اعلام نتایج مالی، پرسش‌های خود را مطرح کنند. ازجمله محبوب‌ترین پرسش‌های بیشتری از نسخه سامانه فرود انسان استارشیپ بود؛ فضاییابی که قرار است در مأموریت آرمیس ناسا در سال آینده، فضانوردان را به سطح ماه منتقل کند. حق اسپانسرینگ هر یک از کاشی‌های سیر حرارتی استارشیپ را بافروش‌دا علاقه‌مندان بتوانند نام خود را همراه موشک به فضا بفرستند. یا اینکه عروسک‌های پولیشی قرار است از استروید، نماد این شرکت ساخته و عرضه شود؛ عروسکی که نقش پررنگ‌تری در آموزش، فعالیت‌های خیریه برای کودکان و برنامه‌های ترویجی ایفا کند، اما یکی از کاربران پرسیده است: آیا می‌شود موشک را صورتی رنگ کنیم؟ این مجموعه پرسش‌های متنوع در حالی مطرح شده که پرسش‌های مربوط به چشم‌انداز کسب‌وکار و وضعیت مالی شرکت چندان مورد استقبال قرار نگرفت و آن دسته‌از سؤال‌هایی هم که رای بیشتری کسب کردند، بیشتر درباره زمان استقرار مراکز داده هوش مصنوعی در مدار زمین بودند تا مسائل مالی.